

บทที่ 1

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การใช้สื่อในการเรียนการสอนนับว่ามีความจำเป็นและมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากผู้สอนสามารถนำวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ มาใช้ประกอบร่วมกับกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อเป็นตัวกลางถ่ายทอดความรู้ เจตคติ ทศนคติ ทักษะ และประสบการณ์จากผู้สอนไปสู่ผู้เรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ John Dewey บิดาแห่งการศึกษาแผนใหม่ได้กล่าวไว้ว่า “คนเราเรียนรู้ได้ด้วยการกระทำและด้วยอุปกรณ์การสอนที่มีประสิทธิภาพ” (อ้างถึงใน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2525: 318) สื่อการเรียนการสอนจึงมีประโยชน์และมีคุณค่าทั้งต่อผู้เรียนและผู้สอน ในด้านของผู้เรียน สื่อการเรียนการสอนสามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาบทเรียนที่ยุ่งยากซับซ้อนได้ เกิดความคิดรวบยอดในเรื่องนั้น ๆ อย่างถูกต้อง สื่อการเรียนการสอนช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตรงกันและเกิดประสบการณ์ร่วมกันในวิชานั้น ๆ นอกจากนี้ยังกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ สนุกสนาน และไม่เบื่อหน่ายการเรียน ในด้านของผู้สอน สื่อการเรียนการสอนจะช่วยแบ่งเบาภาระของผู้สอนในด้านการเตรียมเนื้อหา และบางครั้งยังสามารถให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาจากสื่อได้ด้วยตนเอง การใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนนั้นช่วยทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนน่าสนใจ ผู้สอนสนุกสนานในการสอนมากกว่าการบรรยายเพียงอย่างเดียว (กิดานันท์ มลิทอง, 2531: 81-82)

การเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา ก็มีการใช้สื่อการเรียนการสอนเป็นตัวกลางที่จะนำความรู้จากครูไปสู่นักเรียน ช่วยให้ประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม เป็นเครื่องมือที่จะทำให้เด็กสามารถเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ และสื่อการเรียนการสอนยังช่วยสร้างสภาพการณ์ที่เปิดกว้างต่อการเรียนรู้ของเด็ก (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2528: 81-821)

เด็กในวัยประถมศึกษายังมีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตน้อย ฉะนั้น การสอนบทเรียนเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิต โดยใช้สื่อให้ถูกต้องและเหมาะสมกับระดับวุฒิภาวะ จะช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในบทเรียนเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตได้ดียิ่งขึ้น สามารถนำประสบการณ์ไปใช้ปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้ตรงตามความต้องการของหลักสูตร ทั้งนี้เพราะสื่อจะช่วยให้นักเรียนได้เห็น ได้สัมผัสกับประสบการณ์และสิ่งต่าง ๆ ตามสภาพความเป็นจริง และได้รับประสบการณ์ตรงมากยิ่งขึ้น ฉะนั้น การสอนบทเรียนเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตด้วยสื่อต่าง ๆ จึงนับว่ามีค่าอย่างยิ่งต่อการสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตให้แก่เด็กในวัยประถมศึกษา (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2525: 318)

จากการสำรวจสื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนสุขอนามัยในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ส่วนมากครุนิยมใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งได้แก่ โปสเตอร์ แผ่นพับ สื่อชุดนิทรรศการ เพราะสามารถนำมาใช้ได้ทันทีสะดวกกว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์ซึ่งต้องใช้ร่วมกับอุปกรณ์ไฟฟ้า และสื่อเหล่านี้ก็มีการออกแบบโดยใช้ภาพถ่ายหรือภาพการ์ตูน พร้อมทั้งใช้สีที่สวยงามกระตุ้นเร้าความสนใจ ซึ่งตรงกับจิตวิทยาการดูภาพของเด็กอายุที่น้อยกว่า 12 ปี พบว่าจะชอบดูภาพการ์ตูนหรือภาพที่มีลักษณะง่าย ๆ ดูเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน โดยมีผู้วิจัยหลายคนได้ศึกษาถึงการใช้ภาพประกอบการเรียนการสอน เช่น Koenke และ Otto ได้ทำการวิจัยเรื่องดังกล่าวในปี ค.ศ. 1969 พบว่า เด็กในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เข้าใจและจดจำเนื้อหาจากภาพที่เรียนได้ดีกว่าเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แต่การวิจัยของ Peek (1974: 880-888 อ้างถึงใน เบญจมาศ สุชาติวุฒิ, 2536) พบว่า เด็กในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 จะได้รับผลของความเข้าใจในการเรียนรู้จากรูปภาพทันทีทันใด และหลังเรียนรู้ไปแล้ว 1 วันถึง 7 วัน ก็ยังคงจำภาพนั้น ๆ ได้ Samuel (1970: 397-407) ได้สรุปผลไว้ในงานวิจัยถึงผลของรูปภาพที่มีต่อการเรียนอ่าน ความเข้าใจ เนื้อหา และทัศนคติว่า ที่จริงแล้วภาพไม่รบกวนการเรียนอ่าน และไม่ได้ชวนให้เกิดความเข้าใจเนื้อเรื่องมากขึ้น แต่จะมีอิทธิพลต่อทัศนคติของผู้เรียน ซึ่งหมายถึงภาพนั้นใช้เป็นสิ่งจูงใจและเร้าความสนใจ ทำให้นักเรียนตั้งใจในการเรียนมากขึ้น

สุขภาพส่วนบุคคลเป็นสิ่งสำคัญที่นักเรียนจะต้องเรียนรู้และเข้าใจ เพื่อจะได้รู้จักบำรุงรักษาสุขภาพพร้อมทั้งปฏิบัติตนในการดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้อง และในหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ได้จัดให้มีการสอนตั้งแต่ชั้น ป.1 ถึง ป.6 ในหน่วยที่ 1 สิ่งที่มีชีวิต หน่วยย่อยที่ 1 ตัวเรา โดยมีเนื้อหาได้แก่เรื่องการทำมาหากินและบำรุงรักษาอวัยวะต่าง ๆ การเลือกเครื่องแต่งกายและแต่งกายให้ตนเอง อาหารที่ช่วยบำรุงร่างกายให้เจริญเติบโต สุขนิสัยที่ดีในการรับประทานอาหารและการขับถ่าย ฯลฯ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2525: 315)

การที่จะสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพที่ดีงาม โดยปลูกฝังพฤติกรรมที่เหมาะสมให้เด็กและเยาวชนได้เกิดการปฏิบัติจนกลายเป็นนิสัยนั้น กลวิธีหนึ่งที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่คาดหวังได้คือปลูกฝังการปฏิบัติตามสุขบัญญัติให้เกิดขึ้น ซึ่งในความเป็นจริงแล้วคนไทยรู้จักสุขบัญญัติในชื่อ "กติกานามัย" มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2476 หรือกว่ากึ่งศตวรรษมาแล้ว โดยกองอนุสภากาชาดสยามได้บัญญัติขึ้นเพื่อใช้สำหรับอนุชาชาติ มี 12 ข้อ ด้วยกัน ต่อมาในปี พ.ศ. 2503 ได้มีการกำหนดคำว่า "สุขบัญญัติ" ขึ้นมาใช้แทนคำว่ากติกานามัย มี 10 ข้อ และได้นำมาเป็นเนื้อหาสำคัญในวิชาสุขศึกษาระดับประถมศึกษา ต่อมาในปี พ.ศ. 2535 ได้มีการจัดประชุมทบทวนสุขบัญญัติแห่งชาติขึ้นใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับปัญหาสาธารณสุขที่ได้เปลี่ยนแปลงไป ปฏิรูปสุขบัญญัติแห่งชาติให้ทันสมัยขึ้นโดยให้มีเนื้อหาครอบคลุม 6 พฤติกรรมได้แก่ อนามัยส่วนบุคคล (ข้อที่ 1-3) อาหารและโภชนาการ (ข้อที่ 4) การออกกำลังกาย (ข้อที่ 8) สุขภาพจิต (ข้อที่ 5, 6, 9) การป้องกันอุบัติเหตุ (ข้อที่ 7) อนามัยสิ่งแวดล้อม (ข้อที่ 10) และได้ผ่านการพิจารณา

อนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเพื่อประกาศใช้เป็นสุขบัญญัติแห่งชาติแล้ว เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2539 ซึ่งสุขบัญญัติแห่งชาติคือข้อกำหนดที่เด็กและเยาวชนตลอดจนประชาชนทั่วไปพึงปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจนกลายเป็นนิสัย เพื่อให้มีสุขภาพดีทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสังคม

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การใช้สื่อการเรียนการสอนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ในกระบวนการเรียนการสอนของครู ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540-2544 จึงได้มีนโยบายเร่งด่วนในการปฏิรูปการเรียนการสอน ควบคู่กับการจัดให้มีสื่อและอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างเพียงพอ พร้อมทั้งนโยบายพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยสร้างเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้วยการปลูกฝังสุขบัญญัติ โดยเฉพาะกับเด็กและเยาวชนผู้ซึ่งเป็นทรัพยากรที่จะพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต นั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการที่จะทำให้นโยบายเหล่านี้ประสบผลสำเร็จได้ ควรต้องสร้างรูปแบบการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนสุขบัญญัติแห่งชาติสำหรับครูโรงเรียนประถมศึกษา เพราะครูประถมศึกษามีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนอย่างมาก ดังที่ ชม ภูมิภาค (2514: 3-5) ได้กล่าวว่า ครูในระดับประถมศึกษาเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาสุขภาพของนักเรียน เพราะถือว่าเยาวชนในวัยเรียนสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพได้ง่ายกว่าผู้ใหญ่ และนักเรียนยังเป็นสื่อกลางที่จะถ่ายทอดความรู้ เจตคติ การปฏิบัติไปยังสมาชิกในครอบครัวและชุมชนของเขา ซึ่งสอดคล้องกับ ธนอม โถทอง (2519: 1) ที่กล่าวว่า ครูที่สอนในระดับประถมศึกษาเป็นหัวใจของการอบรมสั่งสอน เพราะครูเป็นผู้ใกล้ชิดและมีความสัมพันธ์กับเด็กตลอดเวลาขณะที่เด็กอยู่ในโรงเรียน การกระทำของครูมีอิทธิพลโดยตรงต่อเด็ก เด็กจะพัฒนาในด้านต่าง ๆ มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับครูเป็นสำคัญ ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องเสาะแสวงหาเทคนิคและกลวิธีต่าง ๆ เพื่อที่จะจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างกว้างขวาง ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรับผิดชอบ มีคุณธรรมและมีทัศนคติที่ถูกต้อง ซึ่งสิ่งหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้สอนจัดประสบการณ์ต่าง ๆ ให้กับผู้เรียนได้อย่างกว้างขวางก็คือสื่อการสอน และสิ่งสำคัญในการใช้สื่อนั้นจะต้องมีหลักการและขั้นตอนในการใช้ จึงจะทำให้การใช้สื่อมีประสิทธิภาพ ส่วนสื่อที่ควรหารูปแบบในการใช้ก็คือสื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ โปสเตอร์ แผ่นพับ และสื่อชุดนิทรรศการ เพราะในปัจจุบันสื่อเหล่านี้ได้ถูกผลิตและส่งเข้าไปในโรงเรียนต่าง ๆ โดยที่ครูยังไม่มีหลักในการใช้ และพฤติกรรมด้านอนามัยส่วนบุคคลนั้นเป็นพฤติกรรมขั้นพื้นฐาน ในการที่คนเราทุกคนจะต้องรับผิดชอบต่อตนเองในการดูแลรักษาร่างกาย

จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมุ่งเน้นเรื่องการนำเสนอรูปแบบการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ประกอบการเรียนการสอนอนามัยส่วนบุคคลตามแนวสุขบัญญัติแห่งชาติ สำหรับครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งรูปแบบที่ได้จากงานวิจัยในครั้งนี้ ย่อมช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนของครูดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และส่งผลให้เยาวชนของไทยได้มีพฤติกรรมสุขภาพอนามัยที่พึงประสงค์ต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ประกอบการเรียนการสอนของครูโรงเรียนประถมศึกษาในด้านการเตรียมตัวผู้สอน การเตรียมจัดสภาพแวดล้อม การเตรียมตัวผู้เรียน การใช้สื่อ การประเมินผลการใช้สื่อ และการเก็บรักษาสื่อ
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับรูปแบบการใช้โปสเตอร์ แผ่นพับ และสื่อชุดนิทรรศการ ประกอบการเรียนการสอนอนามัยส่วนบุคคลตามแนวสุขบัญญัติแห่งชาติ สำหรับครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
3. เพื่อนำเสนอรูปแบบการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ประกอบการเรียนการสอนอนามัยส่วนบุคคลตามแนวสุขบัญญัติแห่งชาติ สำหรับครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

ขอบเขตการวิจัย

1. พฤติกรรมการใช้โปสเตอร์ แผ่นพับ และสื่อชุดนิทรรศการประกอบการเรียนการสอนของครู และการนำเสนอรูปแบบการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ประกอบการเรียนการสอนอนามัยส่วนบุคคลของครูนั้น ศึกษา 6 ด้าน คือ การเตรียมตัวผู้สอน การเตรียมจัดสภาพแวดล้อม การเตรียมตัวผู้เรียน การใช้โปสเตอร์ แผ่นพับ สื่อชุดนิทรรศการ การประเมินผล และการเก็บรักษาสื่อ
2. การศึกษาพฤติกรรมการเตรียมตัวผู้สอน ผู้วิจัยศึกษาครอบคลุมการจัดหาสื่อซึ่งได้แก่สถานที่ที่ครูควรไปติดต่อขอสื่อเพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอน และการเตรียมสื่อซึ่งได้แก่ การเตรียมสื่อสำเร็จรูปและสื่อที่ผลิตเอง โดยมีการจัดหมวดหมู่ การจัดตกแต่งดัดแปลงสื่อ และการขยายสื่อเพื่อให้เกิดความชัดเจน
3. การศึกษาพฤติกรรมการเตรียมจัดสภาพแวดล้อม ผู้วิจัยศึกษาครอบคลุมการจัดสภาพภายในห้องเรียนและภายนอกห้องเรียน ซึ่งได้แก่ บริเวณที่ติดสื่อ การนำเสนอสื่อเพื่อให้ความรู้ และระยะเวลาในการติดสื่อ
4. การศึกษาพฤติกรรมการเตรียมตัวผู้เรียน ผู้วิจัยศึกษาการเตรียมตัวก่อนเรียนขณะเรียนและหลังเรียน
5. การศึกษาพฤติกรรมการใช้โปสเตอร์ แผ่นพับ และสื่อชุดนิทรรศการ ผู้วิจัยศึกษาการใช้สื่อในชั้นนำเข้าสู่บทเรียน ชั้นสอน และชั้นสรุป
6. การศึกษาพฤติกรรมการประเมินผล ผู้วิจัยศึกษาการวัดผลและวิธีใช้โปสเตอร์ แผ่นพับ และสื่อชุดนิทรรศการ ประกอบการเรียนการสอน
7. การศึกษาพฤติกรรมการเก็บรักษาสื่อ ผู้วิจัยศึกษาเกี่ยวกับสถานที่เก็บ และวิธีการจัดเก็บโปสเตอร์ แผ่นพับ และสื่อชุดนิทรรศการประกอบการเรียนการสอน

8. การกำหนดรูปแบบการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ประกอบการเรียนการสอนอนามัยส่วนบุคคล
ผู้วิจัยใช้เทคนิคเดลฟาย จำนวน 3 รอบ และรับรองรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. รูปแบบ หมายถึง ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงานหนึ่ง ๆ ช่วยในการจัดระบบความคิดเพื่อเป็นแนวทางในการนำไปปฏิบัติ
2. การใช้สื่อ หมายถึง การที่ครูนำไปสเตอร์ แผ่นพับ และสื่อชุดนิทรรศการ มาใช้ประกอบการเรียนการสอนเรื่องอนามัยส่วนบุคคลตามแนวสุขบัญญัติแห่งชาติ
3. รูปแบบการใช้สื่อ หมายถึง ลำดับขั้นตอนในการนำไปสเตอร์ แผ่นพับ และสื่อชุดนิทรรศการ มาประกอบการเรียนการสอนเรื่องอนามัยส่วนบุคคลตามแนวสุขบัญญัติแห่งชาติ
4. สื่อสิ่งพิมพ์ หมายถึง สื่อที่ให้ความรู้ในเรื่องอนามัยส่วนบุคคลตามแนวสุขบัญญัติแห่งชาติแก่นักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยครูใช้ประกอบการเรียนการสอน ซึ่งได้แก่สื่อ ไปสเตอร์ แผ่นพับ และสื่อชุดนิทรรศการ
5. ไปสเตอร์ หมายถึง กระดาษขนาดใหญ่หนึ่งแผ่นที่มีข้อความและภาพประกอบช่วยสื่อความหมายในการบอกข่าว ชักจูงใจในเรื่องพฤติกรรมอนามัยส่วนบุคคล
6. แผ่นพับ หมายถึง กระดาษหนึ่งแผ่นพับเป็นส่วน บรรจุเนื้อหาสาระสั้น ๆ เกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมอนามัยส่วนบุคคล
7. สื่อชุดนิทรรศการ หมายถึง กระดาษขนาดใหญ่เท่ากันหลายแผ่น ที่แต่ละแผ่นประกอบด้วยตัวหนังสือและรูปภาพแสดงเนื้อหาผูกพันเป็นเรื่องเดียวกันในหนึ่งชุด ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมอนามัยส่วนบุคคล
8. พฤติกรรมการใช้สื่อ หมายถึง การปฏิบัติของครูในการใช้ไปสเตอร์ แผ่นพับ และสื่อชุดนิทรรศการ ประกอบการเรียนการสอน
9. สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ตัวกลางที่ใช้สื่อสารหรือถ่ายทอดระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วยสื่อสิ่งพิมพ์คือ ไปสเตอร์ แผ่นพับ และสื่อชุดนิทรรศการ กิจกรรมการเรียนการสอน บุคคล และสถานที่
10. อนามัยส่วนบุคคล หมายถึง การปฏิบัติตนโดยรู้จักป้องกันและรักษาตนเองให้มีสุขภาพดี ซึ่งเป็นพฤติกรรมด้านหนึ่งในสุขบัญญัติแห่งชาติ ประกอบด้วยข้อ 1 ถึงข้อ 3 คือ 1. ดูแลรักษาร่างกายและของใช้ให้สะอาด 2. รักษาฟันให้แข็งแรงและแปรงฟันทุกวันอย่างถูกต้อง 3. ล้างมือให้สะอาดก่อนกินอาหารและหลังขับถ่าย
11. สุขบัญญัติแห่งชาติ หมายถึง ข้อกำหนดที่เด็กและเยาวชนตลอดจนประชาชนทั่วไปพึงปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจนกลายเป็นนิสัย เพื่อให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รูปแบบการใช้สื่อสิ่งพิมพ์คือ โปสเตอร์ แผ่นพับ และสื่อชุดนิทรรศการ ประกอบการเรียนการสอนอนามัยส่วนบุคคล ตามแนวสุขบัญญัติแห่งชาติสำหรับครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
2. เป็นแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการใช้โปสเตอร์ แผ่นพับ และสื่อชุดนิทรรศการประกอบการเรียนการสอนของครู ในด้านการสร้างเสริมสุขภาพที่พึงประสงค์แก่นักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
3. เป็นข้อมูลพื้นฐานในการเตรียมการพัฒนาครูในด้านการใช้โปสเตอร์ แผ่นพับ และสื่อชุดนิทรรศการประกอบการเรียนการสอนสุขบัญญัติแห่งชาติในอนาคต
4. เป็นแนวทางในการวิจัยเกี่ยวกับการนำเสนอรูปแบบการใช้สื่อประเภทอื่น ๆ ประกอบการเรียนการสอนของครูต่อไปในอนาคต
5. ครูโรงเรียนประถมศึกษา สามารถใช้โปสเตอร์ แผ่นพับ และสื่อชุดนิทรรศการประกอบการเรียนการสอนอนามัยส่วนบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย